

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intéendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Sans phrases.

Pécs, 1896. november hó 30

Mióta Bánffy háta megett az a nagy öncsinálta többség áll, egyik kellemetlenségéből a másikba botlik, s még megérjük, hogy ha ezek a botlások sűrűn követik egymást, a saját hiveinek táborából utjába dobott göröngyök fogják végleges elbukását okozni.

Alig csendestült el az az osztrák-magyar ujságháború, a melyet a félhivatalos „Nemzet” idézett fel Bánffy fejére, aki csak nagy erőfeszítéssel volt képes az e miatt felbőszült bécsi kedélyeket valamenynyire megnyugtanni, ismét a szabadelvű párt kebeléből érte olyan váratlan támadás, amely a legnagyobb konsternációt idézte elő a kormánykörökben.

A szabadelvűpárt egyik legrégebbi osztopos tagja, Falk Miksa, a magyar kvótabizottság volt elnöke, az országgyűlést megnyitó trónbeszédéről cikkezvén, a külföldön is leginkább elterjedt legtekintélyesebb kormányparti ujságban, a „Pester Lloyd”-ban, heves támadást intézett a kormány ellen, hogy ilyen száraz, üzleti hirdetés-szerű trónbeszédet adott a király szájába. „Még a legegyszerűbb kereskedő is — ugymond a „Pester Lloyd”-cikke — aki a műveltségnek csak némi zománccával akar a közönség elé lépni, több gondot fordít hirdetésének stíljére, mint a hogy ez a királyi nyilatkozatban történt.”

Rosszalja a cikk azt is, hogy a trónbeszéd a megalkotandó reformoknak csupán a címeit sorolja fel, a nélkül, hogy azok szelleme és iránya felől csak a legtávolabbról is némi tájékoztatással szolgálna. Megütközésének ad kifejezést végül a fölött, hogy a trónbeszédből a külpolitikára vonatkozó rendes passzus ezuttal teljesen hiányzik. Hangsúlyozza Falk, hogy a magyar parlament arról a jogáról, mikép a külpolitika felett úgy határozhasson, hogy az a kormányt kösse, a delegáció javára nem mondott le s éppen a külföld fog a külpolitika agyonhallgatásából kellemetlen következtetéseket vonni, most, a mikor a Bismarck-féle leleplezések megingatták a hármasszövetségben való bizalmat.

Hogy a kormánypárt ilyen tekintélyes tagjától jövő ilyen természetű s ilyen éles hangon irt támadása milyen váratlanul érte a kormányt, azt megítélhetjük abból az ügyetlen védekezésből, a melylyel a Bánffy-féle fizetett sajtó a „Pester Lloyd”-vágásait felfogni iparkodik, s amely kétségtelenül bizonyítja, hogy a kormány benfentesei zavarukban elvesztették a fejüket.

Bánffy szócsöve, a „Pester Correspondenz”, legutóbbi számában „Sans phrases” cím alatt azzal kel védelmére a trónbeszéd parlagi kompozíciójának, hogy „az ország már elég frázist hallott és a korábbi kormányok stilisztikai gyakorlatainak, korábbi trónbeszédnek művészileg esz-

tergályozott szó- és mondatkötéseinek alig volt igazi tartalmuk.”

Nesze nektek korábbi kormányok! Azok a tollak, amelyek addig, míg ti fizetvétek a baksist, égis emeltek benneteket, most azt hirdetik, hogy a ti trónbeszédetek nem voltak egyebek üres stilisztikai gyakorlatoknál, a melyeknek igazi tartalmuk nem is volt, természetesen csak azért, hogy a kasszakulcs mostani kezelőjének fércelményére rámondhassák, mikép az a legértelmesebb program, amely a legélesebb elmét hívja ki a bírálatra.

Bánffy nem az az ember — így folytatja a „Pester Corr.” jeles cikke — aki a magyar nemzetnek egy szépen festett tányéron szépen elrendezett frázisokat szolgál fel és a népnek tojásbabból vert omlettet nyújt, a mely csak egy pillanatra készül, aztán semmivé lesz, vagy pedig alaposan elrontja rusztikus gyomrát annak, akinek szánva van.

Nos ezek alatt a rusztikus gyomrok alatt bizonyosan a Bánffy új közlegényeit érti a félhivatalos, akik szintén nem frázisos szóbeszéd, hanem pénzsörgés, aszronyvillogás, bírópálca suhogás rusztikus eszközeivel szerezték mandátumukat.

Ezeknél persze a rusztikus házikoszt a kapós, mert ettől jól is lehet lakni; a nemzeti ideálokért való lelkesedés, azok megvalósítására való törekvés: üres frázis, amely elrontja durva, de sok töltelékhez szokott gyomraikat.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A napóra.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Sárga Kázmér, a „délmagyarországi befőttest szállító” alkönyvelője, pont déli tizenkét órakor otthagya irodáját és 50 éves korához mért ruganyos léptekkel indult rendez étkezőhelyére, a „napóra”-hoz címzett étterem felé. Rendez foglalkozása ily alkalomkor, midőn ebédhez, vagy vacsorához indult, — az volt, hogy találgatta az uton, hogy mit főztek ma a „napóra”-ban.

Most is azon járt az esze.

Derék uriember ez a Sárga Kázmér ur; egy kis hibája azonban az, hogy nagyot hall, és bizonyára nem alkönyvelői állásban, hanem legalább is államtitkári állásban látónak őt, ha ez a szervi hibája nem lenne. Így azonban — bizony, ebben az állásban van, de azért mindig jókedvű és megelégedett sorsával — sőt mi több, beszédes, mosolygó ajkairól soha a panasz, vagy a méltatlankodás hangját nem hallani.

Már közel van a „napórához”, midőn Góbból Kornél „sertéshizlaldai” levelezővel találkozik, ki szintén már évek óta törzsvendége a „napórának.”

— Jó napot Sárga ur!
— Jó napot!
— Tudja-e Kázmér bátyám, hogy ma névnapja van a „napóra”-korcsmáros leányának, a Karolinának?

— Nem tudom bizonyosan, de azt hiszem, hogy kelkáposzta lesz rántott borjúlábal. Már évek óta megfigyeltem; és est igen jól csinálja a Krepindlné. Ugy-e izletes?

— Nem kérdestem uram bátyámtól, hogy mit főznek Krepindlnék, hanem azt mondom, hogy Karolinának ma névnapja van! — ezt astán Góbból ur, Kázmér urnak a füleibe kiáltotta.

— Akkor gratulálok kedves barátom, nem tudtam, igazán nem tudtam, másként gratuláltam volna. Hát az Isten tartsa meg kedves Góbból ur . . .

— De hisz nem az én névnapom van Kázmér bátyám, hanem a Karoliné! Ordított Kornél, a levelező.

— A Karoliné? igaz, igaz! Ejnye, ejnye, hogy erről megfeledeztem, pedig . . .

Kornélt feldühítette Kázmér ur siketése, és nem is figyelt Sárga ur befejezetlen monológjára, pedig arra a „pedig”-re méltán kíván si lehetett volna; mert az a „pedig” igen titkolt, és diskret históriát takart el.

Hallgatag mentek egymás mellett, míg a Ferenciek utcájának alsó részénél Sárga ur

vizsgálódó szeméi egy ékszerészbolt fölött ragyogó címen meg nem akadtak:

KUBINYI SÁNDOR
ékszerész és órák.

Szóltan elvált társától és belépett az ékszerészhez.

— Jó napot!
— Jó napot kívánok, mivel szolgálhatok? tessék helyet foglalni.

— Én Sárga vagyok kérem!
— Nem kérem, csak kissé halvány! mondá az ékszerész, a belépettet vizsgálva.

— Igen, és napórát szeretnék venni, mert a Zeebórának ma névnapja van, tetszik tudni, kis emlék legyen.

— Napórát? hát az van egy, — de kissé fel kellene frissíteni, megfesteni; van hozzá állvány?

— Nem, nem árvalány, vannak asztali kérem. De hát ez nem tartosik ide. Kérem, küldje el ide át, hisz tudja Kubinyi ur, a Krepindliékhez. Hadd válaszon, de drágákat ne küldjön.

— Hisz mondtam, csak egy van, azt átküldöm, de állványom nincs hozzá.

— Ha választott, eljövök kifizetni; alászolgálja.

— Ajánlom magamat. Megless! — astán nagyot kacagott a fiatal ékszerész. Milyen külön ember! Ki hitte volna, hogy ezt az ódon napórát eladhatom még! És az-

Azt mondja persze a Bánffy gyarlóságát védelmező félhivatalos, hogy a trónbeszéd a nép számára készült, azért kell rá a falusi kupaktanácsok mértékét alkalmazni. No mi úgy tudjuk, hogy a trónbeszéd mindig és mindenütt a parlament számára készülnek, de hát ki tehet róla, hogy Bánffy egy falusi bíró színvonalán a miniszterelnöki székben sem tud felülemelkedni s azért az ország törvényhozó testületét is egy közönséges kupaktanács színvonalára iparkodik alásüllyeszteni.

S talán nem is fog ebben csalatkozni, mert az országgyűlésnek, a „Pester Corr.” szerint, csakugyan olyan szerepet szán, mint a milyent a kupaktanácsok szoktak betölteni. „A szép stilusu trónbeszéd a politikusoknak és a diplomatáknak valók; — írja az idézett cikk — dolgos parlament akar a nép látni, szorgalmasat a munkánál. A multság, az áldástalan vitatkozás, szóharc nagyon sok pénzébe kerül az országnak s nincs belőle semmi haszna.”

Halljátok tehát képviselők! Bánffy nem tekint benneteket politikusoknak, s ebben talán igaza is van, mert a politikus a maga fejével gondolkodik, de nektek ez nem való, elégedjétek meg mandátumaitokkal, a melyeket Bánffytól kaptatok ajándékba azért a csekély viszonzószolgálatért, hogy számbeli tulsúlyotokkal szó nélkül emeljétek törvényerőre parancsait. Mert vitatkozás, szóharc eszköze ugyan a parlamenti munkának a világ minden más parlamentjében, de a magyar országgyűlés nem parlament, hanem egyszerűen taposó malom, melyben a képviselőknek egyéb feladatuk nincs, mint szorgalmasan taposni a malom kerekét, hogy a kormány által a garatra öntött anyag minél gyorsabban leőröltessék. Hogy tiszta buza, vagy hitvány ocsu kerül-e a garatba, azt vizsgálni nem a ti dolgotok, hisz akkor nem örlethetnétek olyan sokat; már pedig ti az őrlött mennyiség arányában kapjátok a vámot.

Ime, ez a Bánffy ideálja: néma par-

lament, amely fej nélkül, de szorgalmasan szavaz; vitatkozás, szóharc kizárva; „Maul halten, und — bezahlt werden!” — az egyetlen jelszó, minden egyéb csak üres frázis.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 28.

Az Úr elérkezik . . .

Későn kelő nap erőtlen sugára
Még messze van, túl a hegyek mögött
S harangszó sendül templomok tornyába,
Hívó szózatként száll a táj fölött;
Az oltár fénye vezérlő sugárt hint
Ki a sötétbe, jámbor hiveit
Hogy a keresztnek alája vezesse . . .
Az Úr elérkezik!

Nincs szebb időszak az Advent szakánál,
Hajnalba, hogy misére megy a nép,
S az orgonának mélabús szavánál
Harsog az ének: Nyilj meg, magas ég!
Bocsásd le a malasztod, harmatozzál,
Tisztíts meg mindnyájunknak lelkeit,
Hogy méltóképp' legyünk készen reája,
Az Úr ha érkezik!

Édes anyánk', a földet láncra verte
Az elmulásnak fagyasztó keze;
A hólepel a szemfedő felette
S reá borult a némaság jege.
És ah! mily édes élni a reménynek,
A télre, hogy tavasz következik!
Feltámadást, megújulást jelent az,
Az Úr ha érkezik!

Az Advent fényes, szép időszakában
Hogy hivei a Messiásra várnak,
Ha széttekintünk széles e hazában
Fagyos kezét a kora elmulásnak
Láthatjuk csak s a szabadság s a jognak
Szemfedőt varrnak, a kik vezetik
E nemzet sorsát . . . Hol van az idő hát,
Az Úr hogy érkezik?!

Egy ezerévet éltünk által itten,
Vérrel s munkával védve igazunk;
Kilenc évszázad vezetett a hitben,
Egy szebb életre, hogy feltámadunk.
A Messiás keresztje oltalmában
Elődeink békében éltek itt
S megtisztulának szép Advent szakában,
Az Úr ha érkezik!

élt, hogy a gazdája megtépázza a füleit és esetleg még egy pár barackkal is megtetézi az elébb említett műveletet.

Karolin, ki most lépett a konyhába, örömmel kiáltott fel, midőn a napórát meglátta:

— Ah édes mama, maga is vett ilyen önműködő egérfogót?

— Édes leányom, ez nem egérfogó, hanem napóra!

— Nap óra? Hát az mi a csoda?

— Hát édes leányom, mondja a hozzájuk lépő kövér papa, ezzel a meleget mérik.

— Hát akkor újfajta barométer?

— Az az! hagyta helyben Krepindl ur.

— Aztán kié ez a napóra?

— Sárga ur vette valami Zsella kisasszonynak; de hát ebben a házban nincs Zsella kisasszony, tudtommal!

— Persze, hogy nincs, mondja a leány elgondolkodva, — hacsak itt fent az emeleten az az özvegy asszony nem Zsella, kinek 8 darab macskája, 6 mopszlija és 20 kanári madara van.

— Az ám, az lehet! Te Karolin, nem tudod, hogy kicsoda az a hölgy?

— De igen, tudom. A férje fölámpista volt valami színháznál. Aztán aznap, mikor a férje a súlyosztóbe esett berugott állapotában és a nyakát szegte — az nap éjjel

Hitben szilárd mi nemzetünk ma is még,
De jogait orozva tépdelik:
Festetiképu rabszolgaság van itt rég,
A szabadságot már nem szeretik.
Nincs tisztaság, nincs bizalom mi bennünk,
És a jövőhöz nincsen semmi hit. —
Mikor virrad reánk Advent fényugára:
Az Úr hogy érkezik?!

Jönnék tehát, óh Magyarhon Adventje,
Minden idők között első leszel!
Mert ki e hont ismét ujjá teremtse
S zsarnokait ostorral űzze el;
Ki a kufár s farizeus hadaknak
Leleplezvéen ocsmány üzelmeit,
Visszaadjon, óh nemzetem, magadnak:
Az Úr elérkezik!

Igric.

Napirend 1896. december 1-én.

Naptár: kedd, dec. 1. — Róm. kath.: Oszkár, Eligius. — Prot.: Elig. — Görög-kel.: (nov. 19.) Balám pr. Abdiasz. — Zsidó: Chauka 26, — Napkél 7 óra 13 perckor; nyugszik 3 óra 53 perckor. — Holdkél 2 óra 57 perckor délután; nyugszik 1 óra 10 perckor éjjel.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok hideg; légnomás 749. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagy, jelentékery csapadék nélkül várható.

Színház: „Angot” operett.

— (A pécsi püspöki székre)
mégis csak Steiner Fülöpöt fogják kinevezni. József főherceg családja járt közben a királynál s a király megkérdezte Talliani bécsi nunciust eziránt; a pápánál Steiner persona grata és így a pápa természetesen örömmel egyezett bele a kinevezésbe. Bánffy már a nyáron benyújtotta a jelöltek listáját, de miután ezek között nem volt ott Steiner neve a király visszaadta azzal a határozott kijelentéssel, hogy Steinert is a jelöltek között óhajtja. A pápai aláírás Bécsben van s a király is aláírta már a kinevezést, a fehérvári aulában biztosra veszik a kinevezést még karácsony előtt, sőt Frankói Vilmosban már az új jelöltet is emlegetik a fehérvári püspöki székre.

— (Gyűlések a megyeházán.)

December 7-én d. e. 10 órakor a közigazgatási, d. u. 3 órakor pedig a mezőgazdasági

tán ez az öreg ur egy leánynak, mintha Zsellát említett volna — szánta; — leánynak napórát? Ha-ha-ha! hisz igaz elég olcsó, mert bizony 2 frt 50 krért odaadom azt a vacakot neki.

No lássuk kissé kitisztítjuk borszeszel, meg fénymázzal.

Igy ni! hisz elég jól fest,

Hé! Gábor! kiált az üzlet hátsó részében állványtól eltakart fülkébe az inashoz, vidd át ezt a napórát Krepindlékhez és mondd, hogy Zsella kisasszonynak hoztad. Egyuttal, ha kérdezik, hogy kitől van az ajándék, mondhatod, hogy a „befőttest küldők” könyvelőjétől, a nevét magam sem tudom.

— Igenis kérem! — mondja a gyerek és felkapva az órát, indul Krepindlékhez.

A Gábor gyerek nem valami fényes talantum lehetett, mert állítólag túl a vendéglőben, midőn átvitte a napórát és a vendéglősné a Krepindlné azt átvette, kérdeste tőle, hogy ki küldte? A gyerek szelid ábrázattal felelte:

— A befőttest könyvelő ur!

— De hát kinek küldte?

— A Zsella kisasszonynak.

— A Zsella kisasszonynak? Akkor rossz helyre hoztad, itt nincs Zsella kisasszony, csak vidd vissza fiam.

De Gábor mintha nem hallotta volna — kerekét oldott; mert abban a gyanuban

tudta meg azt is a gyászoló özvegy, hogy a kis lutrin nyert 5000 frtot!

— Ná ilyen szerencse! — kiáltott Krepindl ur!

Krepindlné gyilkos oldalpillantást vetve férjére, tovább kérdé leányától:

— Aztán a kamatokból él? Hisz az kevés volna nagyon?

— Nem az! hanem igen ügyes kártyavetőnő, kihez egész nap járnak finom uri asszonyok, lakcipős urak! Az ám!

— No tessék. — már három hete, hogy itt lakik, de ezt még nem tudtam! Hát túri ezt a rendőrség?

— Túri-e? Hisz azok is idejárnak, ha valamit meg akarnak tudni.

— Nagyszerű! mondja Krepindl papa, no hát csak küldjétek fel ezt a barometert; de előbb ügyesen kérdezzétek ki, hogy ő-e Zsella?

— Természetesen, csak bizza rám a papa, rögtön felviszem.

Krepindl ur ismét bement az étterembe, hol aztán Sárga urat ujjáival kedélyesen megfenyegette.

— Ejnye, ejnye Sárga ur! Ki hitte volna? Ilyen titkolódzás! — no, no, hát iszen jól teszi, — meg hát jó parthie, bizony boldog lesz vele!

— Micsoda? Ki lesz boldog? — Kiáltották a vendégek.

bizottság tartja ülését a vármegye közgyűlési termében. Ugyancsak itt ülészik 15, 16, 17 és 18-án a kongrua bizottság, mely első nap a pécsi, szentlőrinci és siklósi, 16-án a hegyháti és pécsváradi, 17-én és 18-án a mohácsi és banyavári járások lelkesi javadalmasításainak összeírását fogja átvizsgálni. A bizottság a következő tagokból áll: Elnök Szily László alispán, tagok Koszits Kamill főjegyző, Nagy Jenő t. főügyész, Dragonescu Döme pénzügy igazgató, Károly Ignác, Gundy Miklós és Keserits Ferenc esperesek, jegyző Lechner Viktor megyei II. aljegyző.

— **(A második thea-uzsonna.)** A pécsi jótékony négyzet által tegnap délután rendezett második thea-uzsonna sokkal látogatottabb volt, mint az első. A Schlauch Anna kisasszony által előadott románcot, és utána a „Két lánya volt a falunak“ kezdetű népdalt többszörösen megtapsolták, amit valóban megérdemelt az úde hang és a hévteljes előadás, amiben a kisasszony részvett az együttlevőket. Hasonlóképpen megéljenztek a felolvasó Bihari Ákost, a ki Lenkei Lajosnak „Két áruház“ című csevegését olvasta föl. A theaestély összes jövedelme 85 frt volt. Felülfizettek: Schlauch Imre 2 frt 50 krt, Matuskoviczné, Werner 1—1 frtot, Littke József, ifj. Littke József, Szautterné, Bence Sándorné, Waniss Sándor, Höffler Jakab 50—50 kr. Ezenkívül befolyt a pénztárnál: Kardos Kálmán orsz. képviselőtől pártotó tagdíj fejében 10 frt; a népkonyhára Szuly Jánosnéól 5 frt, Johann Juliától és Matuskovicznéól 1—1 frt; a karácsonyfára Schwabach Zsigmondnéól 2 frt, Johann Juliától és Matuskovicznéól 1—1 forint.

— **(Papszentelés.)** Cselka Nándor püspök, budapesti érseki helynök, a központi papnevelő intézet kápolnájában szombaton Jäger Géza és Müller Lajos pécs egyházmegyei végzett theologusokat ünnepelesen áldozó papokká szentelte föl.

Kázmér ur pedig azt hitte, hogy a vendéglős azért fenyegeti meg, hogy már a harmadik adag lekváros derelyét ette meg.

— Krepindl ur nem tehetek róla, de nagyon szeretem!

— Hát'szen látnivaló! akinek az ember barométert vagy napórát küld ajándékba, azt csak szeretjük!

De ezt már Sárga ur meghallotta.

— Mit beszél napóráról meg barométerről Krepindl ur!? én a derelyét szeretem, nem a barométert!

— Csendet kerek uraim! kiáltotta Góból Kornél ur, a hizlaldai levelező.

— Halljuk! hangzék kórusban.

— Emelem poharamat uraim! kedves vendéglősünk Krepindl ur kedves és szeretetreméltó leánya — Karolin kisasszony egész ségére, kinek ma névünnepe van. Azonkívül van szerencsém tisztelt uraim önökkel tudatni, hogy a mai nap a világ legboldogabb halandójává lettem, eljegyezvén magamnak a névünneplő hölgyet, Krepindl Karolin kisasszonyt.

— Éljen, éljen!! hangzék zűrszaváros chaosban. Góból ur pedig Krepindl urnak kezét csókolt, ki jövendőbeli vőjét rém komolysággal magához ölelte.

Sárga ur, dacára siketségének, megértett mindent. Ez az aljas fráter tehát előle elszerette Karolint, kit ő már évek óta feleségül szemelt ki magának.

— **(Aidinger a t. Házban.)** Szombaton adták be, egy-kettő kivételével, az új honatyák megbízó leveleiket, (számla nélkül) hogy a 9 bizottság egyike döntőn felette, vajjon jogosan foglal-e helyet az illető a népképviselők közt. Böldy László korjegyző betűrendben olvasta föl a névsort, a mire a felhívott előállott a átadta a választási jegyzőkönyvet a másik korjegyzőnek, Mezőssy Bélának. Aidinger nevét olvasták föl legelsőnek. Pécs város képviselője a közepre áll és át akarja adni a mandátumát — Madarász Józsefnek. Madarász apó ijedten ugrik félre, „nem vagyok én — ugymond — korjegyző.“ Általános derűtségben adja aztán Aidinger rendeltetési helyére a mandátumát, a miben állítólag nincs egy betű hiba sem, sem pedig egy vásárolt szavazat.

— **(Müllherr Alajos temetése.)** Az élte 56-ik évében Szabadkán elhunyt Müllher Alajos tetemeit szombaton éjjel szállították Pécsre, hogy az ittlelő családi sírboltban örök nyugalomra helyezték. A dupla koporsóban elhelyezett holttestet azonban a vasárnap délután végbement újabb beszenteles után nem lehetett a sírboltban elhelyezni, mivel az üreg méretei kisebbek voltak, mint a koporsóé. Nem lehetett egyebet tenni, mint hogy a koporsót a budai külvárosi temető kápolnájában helyezték el éjszakára; ma reggel aztán kőműveseket hoztak, a kik kitágították a sírüreget és csak így sikerült a koporsót végleges helyére elhelyezni. A temetési szertartáson, tegnap délután, nagyszámu közönség vett részt a család rokonain és jó ismerősein kívül.

— **(Tűz Gyula pusztán.)** Folyó hó 25-én éjjel Otócska Géza Gyula-pusztai bérlőnek ezer forint értékű takarmány készletét gonosz kezek felgyújtották, s mivel mentésről szó sem lehetett, az egész készlet elhamvadt. A kár részben megtérül, miután biztosítva volt. A hatóság részéről a nyomozás megindított a gyújtogatók kézrekerítése iránt.

Megsemmisülve ült székében. Forgott körül a szoba, minden vendégével, minden butorával.

— No Kázmér bátyám! maga nem koccint velem? nem örül a szerencsémnek? Hisz ez az ember nem is mozdul? Talán a guta ütötte? Ejnye le kell önteni kis vízzel!

— Nem az a baja, hanem sok lekváros derelyét evett, mondá Krepindl ur.

Erre a hallatlan sértésre felkelt Sárga ur, az ő lelki állapotát a lekváros derelyével kapcsolatba hozni! Ez, ez felállásra kész teté. Keserű mosolylyal koccintott tehát azzal az emberrel, kit két csupasz kezével megfojtani szeretett volna.

Most Karolin, az isteni Karolin lejtett a szobába és Sárga urhoz érve annak a fülébe sugta:

— Jöjjön, várják!

— Ki vár, és mi vár? kérdé az izgatott alkönyvelő.

— Szerelme tárgya! jöjjön csak.

Kázmér ingadozó léptekkel követé Karolint, ki felhaladt az emeletre vezető lépcsőn. Az utána haladó alkönyvelő sovár szemekkel nézte az előtte lebegő felséges testalkatu leányt. Halk hangon kérdezte:

— Megkapta az órát?

— Igenis. nagyon nagy örömet szerzett vele Sárga ur! Különben majd meghallja. Csak jöjjön.

— **(Még egy csomó kitüntetés.)** Az eszedéves országos kiállítás rendezése körül kifejtett tevékenység jutalmazásául legközelebb még többen is kapnak kitüntetést. A kitüntetéseket december hó első felében fogják publikálni — s a névsorban különösen a történelmi és erdészeti csoportok rendezésénél működött egyéniségek nevei fognak szerepelni.

— **(Razzia.)** Szombaton éjjel Selenyi biztos kellő asszisztenciával nagyobb szabásu razzia rendezett, mely alkalommal 28 darab mindkét nembeli, lakás- és foglalkozás nélküli csavargót fogdoztak össze, kiket mint a vagyonbiztonságra nézve káros szélyes egyéneket már ma reggel különféle irányokban eltoloncoltak a városból. Ezeket a razziákat, mint a város megtisztítására nézve igen célravezető dolgot, mostanában gyakorta fogják ismételni.

— **(Rablógyilkossági kísérlet.)** Soha, egész éven keresztül nem fordult elő annyi tolvajlás, rablás, betörés, támadás vagy rablógyilkosság, mint így télviz idején, amikor a sárgult bokrok alul fedél alá szorul a tunya csavargó, a dologkerülő himpellér és ragadozó állat gyanánt csap le embertársára, hogy megfoszssa azt vagyonától, vagy értékesebb tulajdonától, a melyet az becületese, verejtékes munkája árán szerzett. Mai postával is egy vakmerő rablógyilkossági kísérletről értesít bennünket tudósítónk, a melyet egy sehonnai csavargó intézett egy marháit legeltető szegény paraszt ellen. Dóri Károly bonyhádi pásztoember az ottani sűrű erdőben legeltette szarvasmarháit, midőn egy elzúlótt külsejű, toprongyos csavargó ugrott elő az egyik sűrű bokorból, kést rántott elő és mellbe szurta a pásztoembert. Dóri megtáborodott egy kissé, aztán önvédelemből úgy főbe vágta a merénylő csavargót, hogy az összerogyott. Dóri aztán futva menekült a község felé, hogy segítséget hívjon, de mire a csendőrség kivonult, a csavargó magához tért és elmenekült a sűrű erdőben.

— Megyek angyaiom, repülök! De hát hová megyünk?

— Ide la! tessék besétálni! és maga elé tuszkoita Kázmér urat, özv. Tormás Vencelné szül. Harangozó Zsella urhölgy lakostályába, mely állott egy szobából, egy sparherdből, 8 macskából, 6 mopszliból és 20 drb. többé-kevésbé sárga kanári madarakból. Mihelyt Sárga ur lába átlépte a küszöböt, — Karolin átlépte visszafelé a küszöböt, az az magukra hagyta a „szerelmeseket“ — és abban a pillanatban, egy hústömeg nehezedik Sárga ur szűzies vállaira. Kázmér ur éppen össze akart rogni, midőn még elég korán recsegő zsiros hangon hallá a delnőt:

— Drágám! édes szerelmem Kázmér! Tehát megtaláltál? Nem felejtettél el?

— Nem! nyögte az alkönyvelő, vesszének borongós előérzetében.

— Ülj ide mellém édesem, egyetlen szerelmem Kázmérom! és essel Kázmér ur odalapított egy szálló székhez. Most aztán, midőn a hústömeg elereszté őt, szemügyre veheti. Ah! igaza van e hölgynek; — visszaemlékezett rája; csakugyan első szerelme előtt ült ő most.

De milyen ez asszony?

Brrrrrrr!!! Hivatalában az a nagy potrohos 3-as Wertheim szekrény Kismiska e hölgy térfogatához. Azonban volt Ideálja belekezdett már élettörténetébe. Kázmér hal-

— **(Szerencsétlenül járt hajó-kormányos.)** A 313. sz. dunagőzhajózási uszadék kormányosa, mint Barcotelepről írják lapunknak, e hó 27-én reggel a hajón a vas macska leeresztésével foglalkozott, mely munkája közben véletlenül a macska hajtókereke kezéből kissabadult és a szerencsétlen ember fején egy 13 cm. hosszúságú mély sebet vágott. A szegény ember eszméletlen állapotban, az ütéstől teljesen elkábulva rogyott a hajó padlózatára, míg társai addig, míg az orvos megérkezik, sebtét ideiglenesen bekötötték és ágyba fektették. A helyszínre hívott Dr. Siklóssy társulati orvos asztán a sebesültet a szükséges kötésekkel látta el. Szerencsére a vágás nem hatolt az agyvelőig és így nem halálos, mindenesetre azonban néhány hét fog elmúlni, míg ismét fellábad. A szerencsétlenségért felelősség senkit nem terhel, minthogy csupán a kormányos vigyázatlanságának tudható be.

— **(Karrier.)** A pécsi közönségnek a múlt szini évadban kedvence, a kis Kaposi Józsa, Krecsányi Ignác buda-krisztinaváros-, poszony- és temesvári szintársulathoz szerződött, s a szerződést már alá is írta. A jeles primadonna virágvasárnapján lép a társulat kötelékébe, Ledovszky Gizella örökébe, havi 500 frt gázsival.

— **(Kidobták a lakásából.)** Évek óta éltek vadházasságban Hógye Kati és Szijjártó János az előbbinek Pucher utca 26. sz. a. lakásában. Hogy miért, miért nem, a házasságok tegnap valami fölött alaposan összekocódtak és a dolog vége az lón, hogy Jancsi a Katát kidobta a lakásából, holmiat is utána hajigálta, s mint a ki dolgát rendesen végezte, távozott, el nem felejtette azonban a lakás ajtaját bezárni. Térül-fordul a János, míg a fagyra kidobott hölgy siránkozva szedegetné össze cók-mókjait, a férj kis vártatva egy tenyeres-talpas Zeuzekával tér vissza, a kit valamelyik bormérő helyiségben csipett föl és megtette nyomban jövendőbelijének. Az éjnek idején jogos tulaj-

gatta. Midőn Zeella végszett; Kázmérban felülkerekedett az ész, és annyira adta a szerelemet, hogy mire elkészült a Tormás Vencel ösvegye született Harangosó Zeella hab fehér kacsóitól készített tejaszines, fölős uszóna kávé, — és hozzá tétetett egy mennykő, vagy kuglóf, akkor Kázmér ur szive annyira megpuhult a szerelemtől, hogy Zeella előtt letérdelve, — megkérte annak borjucomb alakú keszt. Zeella ismét a nyakába borult, és szemérmesen elpirulva a fülébe ordította a boldogító igent.

Egy fél óra múlva, ismét Kubinyi Sándor ékszerészhez lépett be Kázmér.

— Nem kell több napra!

— Nincs is már több kérem! mondja kedves mosolylyal a fiatal ékszerész. Hanem talán egyébvel szolgálhatok?

— Igen, kérek jeggyűrűket!

— Tessék kérem! Csak kérem váltogatni.

Kázmér ur alig vetett egy pillantást a kitért drágaságokra — belépett Göböl ur.

— Kubinyi ur! es az ur is jeggyűrűket vásárol — reményelem, miután ön küldtem ezt a süket frátert ide, — árkedves ményben fog részesíteni.

— Igen, és pedig szívesen.

És tényleg, a szegény süket Kázmér drágább jeggyűrűket vásárolt, mint Kornél. No de nehezebb parthiet is csinált!

Tihanyi Károly.

donában ekként megháborított némbor panaszt tett a rendőrségnél, mely aztán ma reggel visszahelyezte jogaiba, illetőleg a lakásába és a Jánost távolította el onnan keblehölgyével egyetemben.

— **(Egy kabát vándorlása.)** Polilák Alfréd világtalan senész kabátját tegnap éjjel, míg két deci idei karcossal akarta fölengeszteni a torkát és belsejét egyik külvárosi polgári bormérésben, egy széllel bélelt csavargó magára vette s odább állott vele. A szegény világtalan nagy nehezen eltapogatózott a városházig, előadta panaszát, mire nyomban megtették az intézkedéseket a kabát előkerítésére, mert bizony a szegény senészt a nélkül megvette volna az Isten hidege. Egy facér péklegényen találták meg a kabátot, a ki meglehetősen felhuzott állapotban hevert a Hétfejedelem előtti befagyott vízfolyókában s csak annyit tudtak belőle kivenni, hogy nem ő lopta el. A nyomozás során kitént, hogy a péklegény igazat mondott, mert hozzá a negyedik kézen át került a kabát, a miért most mind a négy jómadár biztos helyen ül, a hol nincs szükség téli kabátra.

— **(Levágta az orrát.)** Barcsról írják lapunknak: Kiss Károly és Kiss János mindeddig jó barátságban voltak egymással, lakásuk is szomszédos volt és különben is egy munkával szereztek napi kenyerüket, mindkettő napszámos volt. Pénteken azonban (talán mert péntek volt) Kiss János sehogy sem akart a maga bőrében megférni, és összes dolgozó társaival, de különösen névrokonával és kenyeres pajtásával több ízben minden ok nélkül kikötött. A dolog vége itt is természetesen az volt, ami ilyen esetekben rendesen lenni szokott; Kiss Károly békeségre intette társát, de minthogy a szép szó nem használt, hát elintézték a dolgukat lovagias módon, (nekik is szabad, nemcsak az uraknak), kardjuk nem volt kéznél, hát csak úgy ököllet mentek birokra és Kiss Károly úgy találta Kiss János orrát a kezégyében levő vasdarabbal megtisztelni, hogy abból menten két darab lett. A vér láttára a felek kibékültek és a sebesült csupán az orvost kereste fel, a bíróságot nem, minthogy ő volt a kikezdő és amit keresett, úgy gondolta, meg is találta, amint hogy igaz is.

— **(A fény árnyai.)** Most, hogy a millenniumi kiállítás számadásait lezárják, sok mindenben derülnek ki apróbb-nagyobb visszaélések, hír szerint a kiállítási sorsjáték körül számottevő sikkasztások történtek és nem lehetetlen, hogy ebben az ügyben legközelebb felette kompromittáló adatok kerüljenek nyilvánosságra. A kiállítási rendőrség már meg is indította a vizsgálatot.

— **(Rendőrség mint dada.)** Tegnap este vig muzikaszó járta a Hirschfeld-féle korcsmában, a malacbanda obligát sivalkodása mellett dézsahölgyek és baka urak rugták a port a többi husz krajcáros belépőt fizető kocsis urakkal és facér szobacicákkal egyetemben. Fél tíz tájban megjelent ott Keszthelyi Vilma 19 éves cselédleány, s se szó, se beszéd, letesszi karjaiból két hónapos porontyát és úgy eltűnik, mintha ott se lett volna. A gyermekesírására ott termett

a rendnek kirendelt éber őre, a ki előbb a kisedet vitte be meleg párnák közé a korcsmárosokhoz s azután a szivtelen anya után futott s azt sikerült még az uton elfognia. Nossza visszahosta nagy diadallal, a gyermeket karjai közé helyezte és lakására kísérte. A tigris anya azzal védekezett, hogy a gyermek törvénytelen atyja ott táncolt és azért vitte oda a gyermeket, hogy gondoskodják róla. Az eljárás folyamatba tétetett.

— **(Hazafias cseh, hazafiatlan német.)** Vidám munkáslegények itták tegnap este a hegylevét a „Jó pásztorhoz“ címzett korcsmában, s midőn már egyik asztaltársaság tagjainál a fültövek melegedni kezdtek, egy Hammer Ferenc nevű, valahonnét Stiriából idewerklizett vasgyári munkás erősen szidalmazta a magyarokat. Az érzelmek eme kifolyásának azonban csakhamar gátat vetett egy cseh származású szintén vas munkás és egy palackal úgy teremtette szájon a hálátlant, hogy menten elállott a szava. A jó példán társai fölbuzdultak s a hengegő németet kidobták a hóra. A rendőrség ott találta meg, a midőn vérző arcát törülgette és még mindig szidalmazta a magyarokat.

— **(Vad sós perecek.)** Tegnap este nem ugyan egy örült spanyol, de egy örült pereces a színház szepletéhez támogatva ott hagyta egy hosszú rudon és egy fűles kosárban összes sósperec-készletét. A károsult jelentkezzék a rendőrségnél hamarosan, míg a perecek meg nem száradnak.

— **(Készülődések.)** A papák arca napról-napra rohamosabban kezd hosszabbodni. Nem islik nekik az ebédutáni fekete, az esti tea, sőt még a leib-zsurnáljuk is érintetlenül hever a kávé- és a teacsésze mellett.

Ugyan mi történhetett?

A mamák mosolygós arccal járnak. Beszédjük most, eddig néha-néha viharos volt, kezd suttogóvá válni, mint a szerelemkeltő nyáréjek enyhe fuvalatja. A papákat állandóan tatuskának nevezik, hálósipka nélkül nem eresztik ki őket a szobából, délben olyan ebédet tálatatnak be a szakácsnéval, ami után még az excellenciás urak is megnyálnák szájuk szélét, ha a kabátról leszakad a gomb, rögtönösen ott vannak a cérnával és tüvel, egy nap százszor is megigazitják a családfő nyakkendőjét s minden percben készek a férjhez menendő leányikhoz intézett következő figyelmeztetéssel:

— Aranyom, csókolj kezet az apuskának.

Ugyan mi történhetett?

Nem nagy fejtörés kell ahhoz, hogy ezt kitalálja az ember. A papák azért szomorúak, mert tudják a mamák vidámságának az okát. Új ruha kell a kis leánykának szebbnél szebb, divatosnál divatosabb, mert kezdődnek a felolvasó estélyek, hangversenyek, később a bálók. A leányoknak pedig meg kell ott jelenniük, mert a mamák tanítása után jól tudják, hogy a házasságok nemcsak az égben, de a béli termek parkettjein is kötöttnek. Ezért a papák borús ábrázata és keserű sóhaja, hogy:

Miért is van báli szezon a világon?

— (Tolvaj szocialista vezér-férő.) Decsi Antal korcsmájába beállított a mult héten egy iparossegéd s büröndjét a korcsmáros őrisetére bisva, munkát ment keresni. Ma reggel aztán munkát kapott a Zeolnay gyárban, elment Decsihez visszakerülni ott hagyott holmiját. Mily nagy volt azonban a szegény fiu meglepetése, midőn a büröndjét megkapta ugyan, de teljesen kifosztott állapotban s így összes ruhaneműje odaveszett. Míg a rendőrség a tettes kézrekerítésével volt elfoglalva, jelentés érkezett, hogy ugyancsak a Decsi féle korcsmából, a hol egyszerűen a keramikai szakmunkások egylete szokott ülésezni, a falrafüggesztett persely, mintegy 25 frnyi tartalmától megfosztott. A gyanu ez utóbbiért Engelmann Nándor helynélküli szobafestőre irányult, a ki gyakran lábatlankodott különféle ürügyek alatt az egyleti helyiségben. Rendőrségünk csakhamar kézrekerítette a jómadarat, a kinek több hasonló stikli is terheli a lelkiismeretét, előállították s Reeh kapitány kezeszkérdései alatt megtört az eleinte tagadásban lévő vádlott s beismerte végre, hogy ő törte föl a perselyt s elmulatta annak tartalmát, valamint azt is beismerte, hogy annak a szegény munkásnak a büröndjét is ő fosztotta ki s a benne volt ruhaneműket pénzzé téve, eldorbézolta. Miután egy éjjeli rendszavarás miatt 48 órát hustak már régebben a jófirma nyakába, előbb ezt kell kiülnie s aztán átkísérik az ügyészséghez. Ez az Engelmann Nándor volt az, aki

rendesen nagy torkával szokott szerepelni a szocialista népgyűléseken, sőt a legutóbbi vasárnap éppen ő volt a gyűlés vezető elnöke.

Párizsból most érkeztek a legújabb és legfinomabb valódi ezüst valamint china ezüst iparművészeti tárgyak u. m. gyertyatartók, girandolok, asztali állványok, kenyérkosarak, ecset és olajtartók, kávé, mocca és teakészletek, virágtartók, tintatartók, képkeretek, bor, sör és cognackészletek stb. óriási nagy választékban és rendkívül mérsékelt árak mellett Schönwald Imrőhöz Pécssett, Király-utca, Hattyu-épület.

Művészet, irodalom.

○ Angot. Lecocq-nak ez a kedves zenéjű operettje szépen töltötte meg szombaton este a mi színházunkat; s ámbár ez a darab ide s tova 25 éves jubileumát üheti meg, meglátászt színesseinken mégis, hogy előttük premiér volt, valamennyinek kivétel nélkül újra kellett tanulnia szerepét s bizony azután a hat heti előkészület után, amit erre a darabra fordítottak, jogosan többet várhatunk azok, akik annak idejében élvezték ezt a szép zenéjű darabot, mely egészen az Offenbach iskolájában tartva, mindvégig gyönyörködtetni van hivatva a pajzán zene iránt érzékkel bíró hallószerveket. Legnagyobb kifogásunk az, hogy a darab megcsonkítva került előadásra, no meg hogy a kosztümökre

semmi gondot nem fordítottak. A direktorium idejében tudvalevőleg már nem járta a háromszögletű kalap a katonaságnál, sem a lándzsa, hanem igenis a granátos medvebőr kucsmá, amit fekete cukorpapírosból olcsón meg lehetett volna csináltatni. Maga az előadás a jók közé sorozandó. Juhász Ilona Clairette szerepében elemében volt, Thurnó Ilona is sikkesen mosgott elegáns ruhájában, jól énekelt s Juhász Ilonával együtt előadott kettősecért nemcsak megtapsolták, de mindennik egy egy szép virágkosarat kapott telve friss virággal. A férfissereplők közül Kiss Pista és Polgár érdemelnek különös dicsőretet, Perényiről pedig ha rosszat nem akarunk írni, hát semmit se mondunk. A karok kifogástalanok voltak. (**)

○ A magy. kir. operaház másora 1896. november 30-tól december 6-ig. Hétfő. **Rigoletto.** Perotti, Pevny, Valent, Szendrői. — Kedd. **A bibliás ember.** Kacér Hilgermann, Arányi, Szendrői, Beck. — Szerda. **Nincs előadás.** — Csütörtök. **Sába király-nője.** Vasquez, Diósy, Perotti, Ney D. Szendrői. — Péntek. **Don Juan.** Sedlmair, Takáts, Ney D. — Szombat. **Karen. Babatündér.** Diósy, Vasquez, Arányi, Takáts. — Vasárnap. **Hugonották.** Pevny, Sedlmair, Perotti, Beck, Ney D. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyetrendelni Róssa Gy. a M.K. Operaház pénztárnokánál a helyárának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorb. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorb.

magától jött, mert téged viszont akart látni. Nem mondtam, hogy így lesz?

— A jövendőléted előbb beteljesedett, semhogy gondoltam volna. Láthattad, hogy nem sokat teketóriáztam vele, mert — mitagadás — elég megerőltetésembe került a történetet egy ilyen kívánatos nővel szemben. Hanem arról bizonyos lehetsz, hogyha a jövedele okára nézve nem is mondta meg az igazat, ami egyebet szólott, az színvalóság. Nekem is az a véleményem, hogy nem egyéb az egész, mint egy rossz tréfa.

— Hát elfelejtetted, hogy én felismertem a halottat?

— Csak azt gondolod, de nincs kizárva a tévedés. Nagyon sok szöke asszony lakik Párisban. De különben is — pattant fel egyszerre — én is azt mondom, amit Wanda: mi közünk nekünk ehhez a históriához? Ha azonban te mégis meg akarnál tudni valami bizonyosat, akkor nincs egyéb teendő, mint ellátogatni a Morgue-ban, hogy tulajdon szeméiddel győződjél meg arról, hogy a szép halott személyazonosságára nézve csalódtál.

— Van eszembe, hogy a halottas-hamrába menjek. Nem szeretem az ilyenféle látványosságokat s az elmúlt éjjeli éppen elég volt az izgalomból. Sokkal helyesebb lesz, ha Vitracal beszélek, aki úgy látszik, szintén tudja, hogy kinek a tulajdona volt ez a fej. Hiszen nevéen szólította.

— Azt gondolod, hogy Irénének hívják? Ugy hiszem, nem jól hallottad.

— Te épugy hallottad, mint én.

— Nem mernék rá megeaküdni, és meglásd, Vit-

— Nem egészen. Különben is nagyon fanyar kedvben volt, mert az ágyból husták ki s azért nem is mulasztott el egy csomó apró bossúságot. A vendégeket, akik még a teremben maradtak, a kérdések egész özönével macerálta s felírta valamennyinek a nevét és lakcímét is.

— Bölcsen tettük, hogy még idejében kereket oldottunk — jegyeste meg a kapitány.

— Minden bizonynyal, mert a kihallgatás egészen át tartott s ettől megkimélték magukat. Nyugodtak lehetnek, mi ugyan el nem áruljuk, hogy önk is jelen voltak. Két óra reggel volt már, mikor a rendőrtiszt eltávozott, értésére adván a jelenvoltaknak, hogy a vizsgálóbíró megindítja a nyomozást s felszólítására el ne mulasszák előtte megjelenni.

— Tehát akkor még lesz következménye annak a szomorú végű komédiának? — kérdeste Jonville.

— Természetesen, hanem alig hinném, hogy valami eredményt érnének el vele. Ugyan kivel lehetne elhitetni, hogy egy gyilkos közönséges tréfa kedvéért kitegye magát az elfogatás veszélyének?

— Mindenesetre valószínűtlen — hagyta rá Cavaroc. — A vizsgálat csakhamar ki fogja deríteni, hogy nyoma sincs a bűnténynek. De mi történt a levágott fejjel?

— Visszadugták a székbe, melyet magukkal vittek a rendőrök. Azt hiszem, majd közsemlére tessik a Morgue-ban.

— Bizonyára elég nézője akad.

— Annál jobb. Remélhetőleg fog olyan ember is

2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorb. 1 frt 80 kr. II. emel. körsek. As I. sorb. 2 frt 20 kr. A II. sorb. 1 frt 80 kr. A III. sorb. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és sártassék. Erkélyss. I. sorb. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártas. I. sorb. 90 kr. II. sorb. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetőek a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. évi december hó 2-án.

7515, Dara József ellen lopás és csalás miatt.

7516, Jerger Ferenc ellen lopás miatt.

7646. Kláics Markó ellen súlyos testi sértés miatt.

1896. évi december hó 4-én.

7850. Kohn Ignác ellen vétkes bukás miatt.

7477. Pap Zsuzsa és Szőke Józsefné ellen méhmagzatelhajtás miatt.

Közgazdaság.

□ A cukorszállítás beszüntetése. Az idén vagy mértékben fellendült cukorforgalomnak utját állja az, hogy a vasut nem képes azt a nagy tömeg cukrot szállítani, amely még kivitelre vár. Ennélfogva a magyar kir. államvasutak igazgatósága kénytelen volt egy-

időre a cukorszállítás felvételét beszüntetni. Amint ugyanis értesülünk, a Fiuméba irányuló kocsirakomány cukorküldeményeket a mai naptól kezdve további intézkedésig már nem vesszük fel továbbszállítás céljából. Emes ideiglenes korlátozásra a vasutat az kényszeríti, hogy még a tavalyi campagneból is kerek 1000 kocsi rakomány cukor hever a fiumei vasuti raktárakban és amellett újabb ily küldemények érkezenek tömegesen nevezett állomásra ugyancsak kizárólag tárolás céljából, anélkül, hogy továbbszállításuk iránt csak némileg is kielégítő gondoskodás történnék úgy, hogy e küldeményeket a Fiumén csak átmenő egyéb forgalom lebonyolításának veszélyeztetése nélkül az amugy is csak korlátozott befogadási képességgel bíró raktárakban többé elhelyezni nem lehet. Ez, a forgalmat kétségkívül érzékenyen befolyásoló esemény is előtérbe tolja a fiumei raktárügy rendezésének a kérdését.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése november hó 30-án. (A „Pécsi Figyelő“ távirati tudósítása.) Az osztályok megalakulása után ma történt a képviselőház elnökségének és tisztikarának megválasztása. Az elnöki tisztre kapott Szilágyi Dezső 250 szavazatot, Kossuth Ferencre 34 szavazatot adott be (éljenzés balról), Wolfnerre is esett egy szavazat (viharos derűtség.) Egy-egy szavazatot kaptak még Horánszky és Eszterházy Mihály, hat szavazó lap pedig üresen adott be (néppártiak). — Alelnökké megvá-

lasztattak Berzevicy Albert és Láng Lajos, mindegyik 214 szavazattal; Thaly Kálmán és Helfy Ignác 30—30 szavazatot kaptak; hásnagy lett Csávossy Béla; jegyzők: Eszterházy Kálmán, Molnár Antal, Teleky S., Sándor József, Lehocky Vilmos és Lakatos Miklós. A választás eredményének kihirdetése után Janicsáry korelnök sajos óvációk közt megköszöni az eddigi támogatást s átadja helyét a megválasztott elnökségnek. Szilágyi Dezső (disszmagyarban) az alelnökké a a jegyzőkkel viharos éljenzés közben elfoglalván helyét, megköszöni a maga és társai nevében a kitüntetést, a melyben megválasztásuk által a Ház őket részesítette, s melyet hogy mélyen éreznek, megfogják ítélhetni odaadó működésükből. Törekedni fogunk — ugymond — teljes pártatlansággal megóvni a Ház szabályainak rendjét, méltóságát. Iparkodni fogunk biztosítani a tanácskozások sikerét, a mi csak valamennyiünk támogatásával lehetséges, csak így lesz képes a Ház nagy feladatait megoldani. Azon Háznak tagjai, amely jogait a nemzettől nyerte (zaj közepén), a nemzet irányában mindannyian felelősek egyenlően. Ez a tudat biztosítani fogja azt, hogy egymást kölcsönösen meghallgassuk. Elnöki tisztségében támaszkodik a Ház jóakarátára, a melynek működéséhez maradandó sikert kíván. (Zajos éljenzés.) Végül köszönetet mond a korelnöknek és jegyzőknek eddigi működésükért.

Ezután Bánffy a holnapi ülés napirendjére az osztályok kisorsolását és a bizottságok tagjainak megválasztását indítványozza kitűzetni, mely indítványt a Ház Thaly Kálmán felszólalása után el is fogadott, mire elnök az ülést fél háromkor bezárta.

találkozni, aki felismeri a halottat. Talán éppen az a diák, aki a fejét ellopta.

— Persze. Ő ugyan tartózkodni fog attól, hogy elárulja magát.

— Akkor ráismernek mások. A boldogtalan asszony nagyon szép volt s egy bájos nőnek mindig vannak barátai. Maj elválnak, hol és milyen körülmények között halt meg és hogy kinek a felesége volt. Ami engem és Pál barátomat illet: többre nem is vagyunk kíváncsiak.

— Miután épen Vitrac barátunkról beszél kisaszony — fűzte a magáéba a szót Jonville — engedje meg a kérdést: Nem viselte meg az esemény Vitrac egészségét?

— Dehogyan nem! Olyan tragikusan fogta fel, annyira felizgatta és idegessé tette, akárcsak férfi se volna. Azt sem tudta, mit feleljen a rendőrbiztos kérdéseire. Szinte aggasztó a lelki állapota. Látszik, hogy sohasem volt katona — tette hozzá Wanda, gyújtó pillantást vetve a kapitányra.

— Meg szeretném látogatni.

— Otthon van ugyan, de alig hiszem, hogy fogadja. A szobájába zárkózott és senkit sem akar látni, még engem sem. Hanem csak mulékony melankólia ez s azt hiszem, pár nap múlva örülni fog, ha barátaival össetalálkozhat.

— Nem mulasztom el, hogy tiszteletem tegyem nála — mondta Cavaroc.

— Örömmel fogja látni mindenesetre, de tanácsos volna, ha előbb értesítene engem a látogatásáról, mert abba a kellemetlen helyzetbe kerülhet a már említett

okból, hogy zárt ajtókra talál. Condorcet-utca 49. szám alatt lakom. De most már csakugyan megyek, hogy barátom állapota felől tudakozódjak. Isten velük, urak.

A kapitány felemelkedett székéről, hogy kisérje vendégét, mikor Jonville meg egy kérdést megkocáztatott.

— Tehát a Cantillon-műterem egyik tanulója öltözködött át malommunkásnak?

— Igen — felelte habozás nélkül Wanda. Takarekpersely azt mondja, hogy felismerte a gézenguzt.

— És a remete ki volt, aki vele együtt jött és tünt is el.

— Őt nem is vettük észre, de valószínűleg ez is a bandából való. Különbben majd felkutatja őt is Takarekpersely. Tehát a viszontlátásra urak — fejezte be a leány az érdekes társalgást.

Cavaroc egész a folyosóajtóig kísérté, ahol bucsuzáskor kedveskedő durcasággal mondta neki a leány:

— Meg kellett volna önnek mondani barátom, hogy Jonville a vendége. Hanem azért nem haragszom, mert hiszen segítségemre volt, hogy a kényelmetlen helyzetből kiszabaduljak. A viszontlátásra, kapitány ur!

A lépcsőről még forró pillantásokat vetett a daliás katonatiszt felé, Cavarocot azonban nem igen melegítette fel a sokatigéző szeretetreméltóság; sietett vissza a barátjához, aki türelmetlenül méregette hosszában a szobát.

— Mit szólna ehhez a történethez? — kiáltotta már az ajtóban Cavaroc.

— Azt mondom neked, hogy az a leány szemtellenül hazudott. Nem Vitrac küldte őt hozzánk, hanem

TÁVIRATOK.

— **As anarkisták Görögországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint Athénből jelentik, a rendőrség által megindított nyomozás szerint Görögország különböző vidékein meglehetősen nagy számmal vannak anarkisták. Legutóbb letartóztattak 10 anarkistát, ezek közül hatot a fő városban. További letartóztatások is várhatók. A lefoglalt iratokból kitűnik, hogy a görög anarkisták a külföldiekkel élénk összeköttetésben állnak.

— **As Achileion villa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné kedvelt korfui nyaralóhelye, a melyben még a legutóbbi években is minden nyáron szeretett egypár hetet tölteni, mint a „K. Ért.“ nek Athénből jelentik, alighanem a görög királyi család birtokába jut. Mikor György király Bécsben járt, szóba is jött ez az ügy, a melyre vonatkozólag már tárgyalások is folynak.

— **Ahol nincs szavazatuk a tisztviselőknél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik: A szultán külön rendelettel valamennyi minisztérium és más állami hatóság költségvetését jelentékenyen leszállította, sőt a tisztviselők fizetését is 15—20 százalékkal csökkentette. Hogy pedig ez intézkedés általános elégtelenséget ne keltsen, a kormány elrendelte, hogy ezentul a tisztviselők fizetését mindig pontosan és készpénzben kiadják.

— **Mészárlás Armeniában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Konstantinápolyi hírek szerint a vani tartományban a Perzsiából betört kurd törzsek több falut kifosztottak és a lakosok közül számosakat, majdnem valamennyi örményt lemészároltak. Az Ezziudsamból odaküldött csapatok már későn érkeztek meg és így a mézárást nem akadályozhatták meg.

— **A spanyolok veresége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Weyler spanyol tábornok a múlt napokban nagy vereséget szenvedett és a spanyol csapatok végképpen megsemmisültek. Az amerikai lapok a kubai felkelők nagy diadalának hírére újra agitálni kezdenek a sziget érdekében s némelyek azt követelik, hogy az Unió kormánya haladéktalanul lépjen közbe.

NYILT-TÉR*)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik boidogult

Müllherr Alajos

nov. hó 29-én végbement temetésén megjelenésük koszorúk küldése s egyéb részvételük nyilváníttatása által mély fájdalomukat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is halás köszönetünket.

Pécsett, 1896. november 30.

A gyászoló család.

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsett,

király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

9426.

ki. 1896.

Mohácsi járás főszolgabirójától.

Pályázati hirdetmény.

Mohács nagyközségnél törvényhatósági jóváhagyással rendszeresített **500 frt évi** fizetéssel egybekötött

segédjegyzői állásnak

választás utján leendő betöltése céljából pályázatot nyitok.

Fölhivom mindazokat, kik ezen segédjegyzői állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6 §-ában körülírt minősítést igazoló kérvényüket kellőleg felszerelve, **hozzám folyó évi december hó 13. napjáig** annál inkább is benyujtsák, mert a később beérkezett kérvények figyelembe vételét nem fognak.

Kelt Mohácson, 1896. évi november hó 27-én.

Trixler Károly
 főszolgabíró.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

Életnagyságu

arczkép

krétarajzban.

Legszébb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt életnagyságu mellképeket készítek művészi kivitelben, eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

KOHN DÁVID, Budapest, Károly-körut 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

MEGERKEZTEK

a legújabb bál

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.